

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

55. Miracvlvm De Rvpe mota per preces D. Gregorij, pro extruendo
sacello. cap. eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

Atq; rogat supplex, sibi clemens monstret vt illum
 Gregorius verum, quem colit ipse, Deum.
 Ex cuius virtute Dei, gentilibus audet
 Dicere, vt hæc faciant. quæ iubet ipse Dñs.
 Enixè hoc peteret constans cum saepe sacerdos,
 Gregorius tandem quod petit omne facit.
 Cæcibus ergo pijs iunctum pia dogmata tradens,
 Instituit veri religionis Dei.
 Fraudibus hinc mundi, Satanæq; errore relictis
 Est mersus Christi nomine fonte sacro.
 Claruit hic tanta post vir pietate fideq;
 Gregorij extiterit præsul vt ipse loco.

55. MIRACVLVM DE RVPE
 mota per preces D. Gregorij, pro
 extruendo sacello. cap.
 eodem.

Quo Christi primùm cœperunt tempore pauci
 In pagis cœtus rustica turba pijs.
 Dogmata sunt Christi sub dio tradita, donec
 Sunt multis passim condita templa locis.
 Gregorius Ponti præclarus Episcopus oris,
 Hoc inter fidei plurima signa dedit.
 Rustica Gregorij fertur conuersa beati
 Ad Christum sancto dogmate turba Dei.
 Condere quæ Christo statuit pia turba sacellum,
 Doctoris monitu consilioq; sui.

Disceret

Disceret vt Christi diuina oracula verbi,
 Et caneret summo carmina grata Deo.
 Ast erat angustum spacium campestris agelli,
 Condere quo templum constituere loco.
 Impedit hoc montis rupes obiecta sacellum,
 Cardine quo Phœbus surgit ad alta nouo.
 Occidua mundi fluuius de parte fluebat,
 Templo præripiens commoda & ipse loca.
 Hic vbi de spacio templi pia turba doleret,
 Cultrix angusti pauper inopsq; loci,
 Gregorius tota fundebat nocte fideli,
 Ad Dominum crebro, talia verba, prece:
 Gnate Dei, nobis hæc qui promissa dedisti,
 Dogmata qui colimus mente fideq; tua,
 Montes vt nostro iussu de sedibus acti,
 In mare se condant, præcipitentq; caui.
 Da rogo, vt hic sancto cedat mons Christe sacello,
 Ad laudem condet quod pia turba tuam.
 Hæc vbi sic sanctus flagranti pectore præsul
 Orasset, plenus non dubitante fide.
 Sedibus est spacio tantum mons ille remotus,
 Aedem quo posset condere turba sacram.
 Tanta fuit veterum de templis cura piorum,
 In quibus audirent dogmata sancta Dei.
 Et sua coniuncti facerent pia vota precantes,
 Laudantes summa pro bonitate Deum.

Matth. 2.
 Luc. 17.